

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-62(11)/12/BZ

Warszawa, dnia 17 sierpnia 2012 r.

DECYZJA DNR-1/94/2012

Na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 w związku z art. 12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nieudzielenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przez przedsiębiorcę „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy kocioł olejowy Oilkondensich OK 25 jest bezpieczny, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

W dniu 2 marca 2012 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęła skarga konsumentencka dotycząca wprowadzanego na rynek przez przedsiębiorcę „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie produktu, tj. kotła olejowego Oilkondensich OK 25, z której wynikało, iż produkt ten może nie spełniać wymagań bezpieczeństwa z uwagi na nieprawidłowości konstrukcyjne i niską jakość materiałów, z których jest wykonany.

W ww. skardze konsument poinformował Prezesa UOKiK, iż zakupił kocioł w kwietniu 2008 r. Użytkownik podkreślił, iż przez cały okres użytkowania produkt był obsługiwany przez serwisantów wskazanych przez producenta, tj. przedsiębiorcę „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. Od początku eksploatacji konsument miał zastrzeżenia co do głośności, ilości spalanego paliwa oraz wydzielania

dużych ilości sadzy. W marcu 2011 r. – po awarii kotła, w następstwie której serwisant stwierdził, iż posiada on wadę w postaci nie zamontowanej przegrody między celami albo wypalenia się przegrody - konsument zgłosił do przedsiębiorcy „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie reklamację, która została uwzględniona. W kwietniu 2011 r. kocioł został wymieniony na nowy (bez elektroniki). Użytkownik podkreślił, iż już około października 2011 r. produkt zaczął się samoczynnie wyłączać. W listopadzie 2011 r. serwisant dokonał wymiany dyszy stwierdzając jednocześnie, iż element odpowiadający za wymianę powietrza jest mocno podgięty. Przez jakiś czas po wizycie serwisanta kocioł działał poprawnie, jednakże konsument wskazał, iż nawet w tym okresie produkt zużywał ogromne ilości oleju (około 600-700 litrów miesięcznie). Pod koniec stycznia 2012 r. produkt zaczął się ponownie wyłączać. W lutym 2011 r. serwisant rozebrał kocioł i stwierdził, iż wypalona została część tłumika, obudowy od wewnątrz, uszczelki oraz część ocieplenia (obudowa pieca miała tak dużą temperaturę, że część plastikowych części została nadtopiona). Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, istniało ryzyko wypalenia dziury w obudowie zewnętrznej, wobec czego dnia 23 lutego 2012 r. kwestionowany kocioł został ostatecznie wyłączony i zdemonstrowany. Ze strony przedsiębiorcy „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie konsument otrzymał propozycję wymiany urządzenia na nowe (z bonifikatą). Reasumując, konsument twierdził, iż kocioł jest produktem wadliwym konstrukcyjnie, a ponadto wykonanym z materiałów niskiej jakości, a w konsekwencji jego używanie może zagrażać zdrowiu i życiu potencjalnych użytkowników.

W związku z powyższym, w celu wstępnego zbadania zasadności wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kotła olejowego Oilkondensich OK 25, Prezes UOKiK na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, zwrócił się pismem z dnia 16 marca 2012 r. do przedsiębiorcy „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie o przekazanie informacji i dokumentów świadczących o tym, iż wprowadzany przez niego na rynek kocioł olejowy Oilkondensich OK 25 spełnia wymagania bezpieczeństwa. Ponadto, w ww. piśmie organ nadzoru wezwał przedsiębiorcę do przekazania atestów lub certyfikatów wystawionych dla produktu, a także wyników badań wskazujących na jego bezpieczeństwo, o ile przedsiębiorca takimi dysponuje oraz informacji na temat ewentualnych skarg i reklamacji konsumenckich.

Na udzielenie odpowiedzi na powyższe pismo Prezes UOKiK wyznaczył przedsiębiorcy „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie termin 14 dni od dnia jego otrzymania. Termin ten upłynął w dniu 4 kwietnia 2012 r. We wskazanym terminie ww. przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na powyższe pismo. Tym samym naruszył obowiązek współpracy z Prezesem UOKiK wynikający z art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, pismem z dnia 5 lipca 2012 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) powiadomił przedsiębiorcę „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nieudzielenia Prezesowi UOKiK informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy kocioł olejowy Oilkondensich OK 25 jest bezpieczny. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „ULRICH” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uważa się *przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt*. Producent ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo produktów wprowadzonych na rynek na zasadach określonych w tej ustawie. Z informacji i dowodów przekazanych przez konsumenta (korespondencja e-mailowa z przedsiębiorcą w sprawie reklamacji, dokumentacja fotograficzna zawierająca oznakowanie produktu danymi przedsiębiorcy) wynika, iż pełni on rolę producenta w obrocie kotłem olejowym Oilkondensich OK 25.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów to postępowanie, którego wszczęcie jest konsekwencją działania lub zaniechania przedsiębiorcy. W niniejszym przypadku podstawą do wszczęcia postępowania było nieudzielenie Prezesowi UOKiK przez stronę postępowania w wyznaczonym terminie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy kocioł olejowy Oilkondensich OK 25 jest bezpieczny. W toku niniejszego postępowania jego strona nie zanegowała faktu niespełnienia przez produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa, nie przedłożyła również jakichkolwiek dowodów potwierdzających jego bezpieczeństwo. O tym, iż produkt nie jest bezpieczny świadczy korespondencja e-mailowa z producentem w sprawie załatwienia reklamacji, która została przekazana organowi nadzoru przez konsumenta. Należy ponadto zauważyć, że w piśmie z dnia 5 lipca 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że nieprzekazanie wnioskowanych informacji będzie stanowiło naruszenie obowiązku współpracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a to z kolei może być podstawą do nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

Zaniechanie strony postępowania stanowi naruszenie wynikającego z art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów obowiązku współpracy z Prezesem UOKiK. Zgodnie z tym przepisem producenci i dystrybutorzy, w zakresie prowadzonej działalności, są zobowiązani współpracować z organem nadzoru w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty przez nich dostarczane lub udostępnianie.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że powinna być świadoma obowiązków, jakie nakładają na nią przepisy prawa. Podkreślić należy, że w piśmie z dnia 5 lipca 2012 r. Prezes UOKiK wyraźnie wskazał, iż nieprzekazanie wnioskowanych informacji będzie stanowiło naruszenie obowiązku współpracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a to z kolei może być podstawą do nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 2 tej ustawy. Strona postępowania była zatem świadoma konsekwencji związanych z nieprzekazaniem przez nią w wyznaczonym terminie informacji wnioskowanych przez organ nadzoru. W związku z tym, Prezes UOKiK uznał, że nałożenie kary w tej sprawie jest uzasadnione.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców, w art. 33a ust. 4 wskazuje jedynie, że wysokość kary pieniężnej ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Określając wysokość wymierzanej kary, Prezes UOKiK wziął pod uwagę stopień i okoliczności naruszenia przez stronę postępowania obowiązku współpracy, określonego w art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Na wysokość kary w niniejszym postępowaniu wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez ww. przedsiębiorcę przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę postępowania Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania

administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymuje:

„ULRICH” sp. z o.o.
ul. Gierdziejewskiego nr 7 lok. 39
02-495 Warszawa